

ΕΤΟΣ 68ον

2 Αύγουστου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 31 (3505)

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΧΟΡΤΑΣΜΟΣ

Σέ μία από τις πιο ανθρώπινες στιγμές της επίγειου δράσης του ὁ Χριστός θά πάρει στά χέρια του «πέντε ἄρτους καί δύο ἰχθύες» καί «ἀναβλέψας εἰς τόν οὐρανόν» (Ματθ. 14,19) θά εὐλογήσει καί θά κάνει νά τραφούν δι' αὐτῶν πέντε χιλιάδες ἄνδρες, καθώς καί γυναῖκες καί παιδιά πού τόν ἄκουγαν ἐπί μία μέρα στήν ἔρημο!

Ἐπί Θεοῦ ἄρξασθαι

Ἐντύπωση μᾶς κάνει τό γεγονός ὅτι ὁ Χριστός, πρίν κάνει τό θαῦμα, κι ἐνῶ κρατοῦσε στά χέρια του τήν ἀνθρώπινη τροφή, σήκωσε τά μάτια του στόν οὐρανό καί εὐλόγησε τήν ὕλη. Μ' αὐτή τήν κίνηση ὁ Κύριος δείχνει πῶς τά πάντα ἀνάγονται στόν Θεό. Ἐκεῖνος εἶναι πού δημιουργεῖ τόν κόσμον, μᾶς δίνει τά ἀγαθά γιά τήν ἐπιβίωσή μας, μεριμνᾷ γιά τίς ἀνάγκες μας, μᾶς δίδει τόν λόγο του, γιά νά χορτάσουμε τήν πνευματική μας πείνα γιά νόημα ζωῆς. Ἡ κίνηση τοῦ Χριστοῦ νά στραφεῖ πρὸς τόν οὐρανό ἀκριβῶς αὐτό φανερώνει. Νά δείξει στόν ἄνθρωπον ὅτι γιά κάθε ἀγαθό αὐτῆς ἢ τῆς αἰώνιας ζωῆς ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νά στραφεῖ πρὸς τόν Θεό ὡς τόν πατέρα του καί νά ἀφεθεῖ στό μυστήριο τῆς ἀνταπόκρισης πού πηγάζει ἀπό τήν ἀγάπη.

Αὐτό δέν συνεπάγεται τήν ἀνθρώπινη ἀπραξία. Τό θαῦμα ἐγένετο τότε. Τό μυστήριο ὅμως βιώνεται συνεχῶς μέσα ἀπό τήν εὐχαριστιακή σχέση ἀνθρώπου καί Θεοῦ. Ὁ ἄνθρωπος καλεῖται νά ἀναβλέπει πρὸς τόν οὐρανό κάθε στιγμή τῆς ζωῆς του. Νά δοξάζει καί νά εὐχαριστεῖ τόν Θεό γιά κάθε τί πού τοῦ δίδει, ἀκόμη κι ἂν αὐτό φαίνεται σταυρός καί δοκιμασία. Νά ἐμπιστεύεται τόν Θεό ὡς πατέρα. Καί νά ἀπολαμβάνει ὅ,τι ἔχει λάβει, ἀκόμη κι ἂν φαίνεται μικρό καί ἀσήμαντο, μέ πνεῦμα δοξολογίας καί εὐγνωμοσύνης. «Ἐπί Θεοῦ ἄρξασθαι». Εἶναι μία ὁδός πού, χωρίς νά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. ιδ' 14-22)

Τό θαῦμα τοῦ χορτασμοῦ τῶν πέντε χιλιάδων

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολλὸν ὄχλον, καὶ ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐθεράπευσε τοὺς ἀρρώστους αὐτῶν. Ὀψίας δὲ γενομένης, προσῆλθον αὐτῷ οἱ Μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ἐρημὸς ἐστὶν ὁ τόπος, καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κώμας, ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρειάν ἔχουσιν ἀπελθεῖν· δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ λέγουσιν αὐτῷ· Οὐκ ἔχομεν ὧδε, εἰ μὴ πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας. Ὁ δὲ εἶπε· Φέρετέ μοι αὐτούς ὧδε. Καὶ κελεύσας τοὺς ὄχλους ἀνακλιθῆναι ἐπὶ τοὺς χόρτους, καὶ λαβὼν τοὺς πέντε ἄρτους καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανόν, εὐλόγησε, καὶ κλάσας, ἔδωκε τοῖς Μαθηταῖς τοὺς ἄρτους, οἱ δὲ Μαθηταὶ τοῖς ὄχλοις. Καὶ ἔφαγον πάντες, καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις. Οἱ δὲ ἐσθιοντες ἦσαν ἄνδρες ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, χωρὶς γυναικῶν καὶ παιδίων. Καὶ εὐθέως ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς Μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους.

ἀπαξιώνει τὸν ἀνθρώπινο κόπο, ἀφήνει στὸν καθέναν μας νὰ κατανοήσει ὅτι κόπος καὶ ἐμπιστοσύνη γεννοῦν τὸ μυστήριο. Ἀλλά καὶ ὅτι «οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνο ζήσεται ἄνθρωπος» (Ματθ. 4,4).

Προσφορά στοὺς ἄλλους

Ἡ εὐλογία πού παρεῖχε ὁ Χριστὸς στοὺς ἄρτους καὶ τοὺς ἰχθύες εἶναι τὸ δεύτερο σημεῖο, εἶναι τὸ ὁρατὸ σημεῖο τοῦ θαύματος. Εὐλογῶ σημαίνει λέω καλὸ λόγο. Σημαίνει ζητῶ ἀπὸ τὸν Θεὸ τὴν ἀφθονία σέ ὅ,τι ξεκινῶ ἢ σέ ὅ,τι κρατῶ. Ἡ ἀφθονία ὅμως περιλαμβάνει καὶ τὴν προσφορά στοὺς ἄλλους. Γιατί αὐτὸς ἦταν ὁ λόγος πού ὁ Χριστὸς εὐλόγησε τὰ ὑλικά ἀγαθὰ. "Ὅχι γιὰ νὰ καταστήσει τοὺς ἀνθρώπους πλούσιους ἀπὸ αὐτά, ἀλλὰ γιὰ νὰ τοὺς στηρίξει, νὰ τοὺς δώσει τὴν χαρὰ νὰ ζήσουν τὴν πληρότητα ὄχι μόνο τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὸν λόγο του, ἀλλὰ καὶ τοῦ σώματος, ἀπὸ τὴν τροφή. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ Ἐκκλησία εὐλογεῖ κάθε ἀνθρώπινο ἔργο. "Ὅχι γιὰ νὰ τὸ καταστήσει αὐτοσκοπὸ. Ἀλλὰ γιὰ νὰ δώσει στὸν ἄνθρωπο νὰ καταλάβει ὅτι τὸ μυστήριο τῆς σχέσης του μέ τὸν Θεὸ ἀγιάζει τὴν πορεία του, ὄχι ὅμως γιὰ νὰ καταστεῖ ὁ ἴδιος αὐτάρκης, ἐγωκεντρικὸς καὶ νὰ ἀφεθεῖ στὴν ἀπολαύση τῶν ἀγαθῶν γιὰ τὸν ἑαυτό του. Κάθε ἔργο μας εἶναι εὐλογημένο ὅταν στοχεύει καὶ στὴν προσφορά στοὺς ἄλλους. Ἀλλιῶς, ὑπολείπεται καὶ μπορεῖ νὰ μετατραπῆ σέ παγίδα, πού θά μᾶς καταπιεῖ.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τόν καιρόν, εἶδε ὁ Ἰησοῦς πολύν κόσμον καί τούς σπλαγχνίσθηκε καί ἐθεράπευσε τούς ἀρρώστους. Ὅταν δέ ἐβράδυνασε, ἦλθαν σ' αὐτόν οἱ μαθηταί καί τοῦ εἶπαν, “Ὁ τόπος εἶναι ἔρημος καί ἡ ὥρα περασμένη· ἄφησε λοιπόν τόν κόσμον νά πᾶνε εἰς τά χωριά καί νά ἀγοράσουν διά τούς ἑαυτούς των τροφίμα”. Ὁ δέ Ἰησοῦς τούς εἶπε, “Δέν ἔχουν ἀνάγκη νά πᾶνε· δώστε τους σεῖς νά φάγουν”. Αὐτοί δέ τοῦ λέγουν, “Δέν ἔχομεν ἐδῶ παρά πέντε ψωμιά καί δύο ψάρια”. Ἐκεῖνος δέ εἶπε, “Φέρετέ μου τα ἐδῶ”. Καί ἀφοῦ διέταξε τόν κόσμον νά ξαπλώσῃ στό χορτάρι, ἐπῆρε τά πέντε ψωμιά καί τά δύο ψάρια καί ἀφοῦ ὕψωσε τά μάτια του εἰς τόν οὐρανόν, τά εὐλόγησε, τά ἔκοψε καί ἔδωκε εἰς τούς μαθητάς τά ψωμιά, οἱ δέ μαθηταί εἰς τόν κόσμον. Καί ἔφαγον ὅλοι καί ἐχόρτασαν καί ἐσήκωσαν ὄτι ἐπερίσσεψε ἀπό τά κομμάτια, δώδεκα κοφίνια γεμάτα. Ἐκεῖνοι δέ πού ἔφαγαν ἦσαν πέντε χιλιάδες περίπου ἄνδρες ἐκτός τῶν γυναικῶν καί τῶν παιδιῶν. Καί ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς ἀνάγκασε τούς μαθητάς νά μποῦν εἰς τό πλοιάριον καί νά πᾶνε πρὶν ἀπ' αὐτόν εἰς τήν ἀπέναντι ὄχθην, ἕως ὅτου διαλύσῃ τόν κόσμον.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιθιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ἡ συμμετοχή στά ἔργα τῆς ἀγάπης

Τέλος, ὁ Χριστός θά δώσει στούς μαθητές του τά ὑλικά ἀγαθά γιά νά τά μοιράσουν μέ τή σειρά τους στόν λαό. Κάθε κίνηση, κάθε ἔργο, πνευματικό καί ὑλικό, χρειάζεται τούς διακόνους του. Δέν μοίρασε τήν τροφή ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὄχι μόνο γιά πρακτικούς λόγους, ἀλλά καί γιατί ἤθελε νά δείξει στούς μαθητές του ὅτι κάθε ἔργο δέν μπορεῖ νά εἶναι ἀτομικό. Χρειάζεται μιά δράση συλλογική, πού νά περιλαμβάνει καί ἄλλους ὡς ἀποδέκτες τοῦ μυστηρίου, τῆς εὐλογίας, τῆς ἀγάπης. Συχνά οἱ ἄνθρωποι μοιάζουμε νά περιμένουμε ἔτοιμη τήν τροφή μας, ὑλική καί πνευματική. Ἀξίζει ὅμως νά συμβάλλουμε ἀν ὄχι στήν παρασκευή της, τουλάχιστον στήν προσφορά καί στή διάδοσή της.

Ὁ Χριστός δέν ἔκανε τό θαῦμα γιά ἀνθρώπους πού συνάντησε τυχαία, ἀλλά γιά ἐκείνους πού κοπίασαν ἀκούγοντάς τον ὀλόκληρη τήν ἡμέρα. Καί ἔστειλε τούς μαθητές του, γιά νά δείξει στούς ἀνθρώπους ὅτι δέν εἶναι ὁ μόνος του, ὅπως ἐπίσης καί ὅτι ὁ καθένας μπορεῖ νά συμβάλει στό ὅποιοδήποτε ἔργο. Γιατί εἶναι βέβαιο ὅτι τούς μαθητές στή συγκέντρωση τῶν κλασμάτων, πού ἔφτασαν τά δώδεκα μεγάλα καλάθια, τούς βοήθησαν καί κάποιο ἀπό τούς ἀνθρώπους πού ἔφαγαν καί χόρτασαν. Αὐτό μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησία νά κάνουμε καί σέ κάθε φιλανθρωπική κίνηση. Νά δίνουμε μέ χαρά, ἀλλά καί νά προτρέπουμε ὄσους

2 Αύγουστου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Ανακομιδή λειψάνου του πρωτομάρτυρος καί ἀποστόλου Στεφάνου (428).
Θεοδώρου νεομάρτυρος († 1690).

Ἦχος: βαρύς – Ἑωθινόν: Η΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. α΄ 10-17 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ιδ΄ 14-22.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 9 Αύγουστου, Θ΄ Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Α΄ Κορ. γ΄ 9-17 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. ιδ΄ 22-34.

ἔχουν ἀνάγκη νά κάνουν ἕναν μικρό ἢ μεγαλύτερο κόπο στή ζωή τους, γιά νά δείξουν ὅτι εὐχαριστοῦν Θεό καί συνάνθρωπο γιά τήν ἀγάπη!

Ἡ εὐχαριστιακή σχέση, ἡ εὐλογία πού γίνεται προσφορά καί ἡ συμμετοχή μας σέ κάθε ἔργο, ὑλικό καί πνευματικό, ἀποτελοῦν στοιχεῖα τοῦ μυστηρίου πού χαρακτηρίζει τή σχέση Θεοῦ καί ἀνθρώπου. Σέ μιά ἐποχή πού ἀπαιτεῖ ἀπό τήν Ἐκκλησία τήν ὑλική φιλανθρωπία, μέ τούς ἀνθρώπους παθητικούς ἀποδέκτες της, ἡ πίστη ζητᾷ τήν ἐνεργοποίηση καί τή συμμετοχή ὄλων στόν ἀγώνα γιά σχέση μέ τόν Χριστό. Αὐτό εἶναι καί τό τελικό νόημα κάθε θαύματος!

π. Θ. Μ.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Γεωργίου Π. Πατρώνου

Ὁμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Μιά σύγχρονη ἐκλαϊκευμένη προσέγγιση

(Α΄ ἔκδοση, σχῆμα 11,5x21 ἑκατ., σελ. 104)

Ὁ Πανεπιστημιακός Καθηγητής καί Καινοδιαθηκολόγος Γεώργιος Πατρῶνος προβαίνει σέ μιά συνοπτική ἐρμηνευτική προσέγγιση τῆς Κυριακῆς Προσευχῆς, τοῦ «Πάτερ ἡμῶν», τήν ὁποία ἔκανε ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί παρέδωσε στους ἀγίους μαθητές καί Ἀποστόλους του. Πρόκειται γιά τήν προσευχή ἐνότητας τοῦ ὄλου πληρώματος τῆς Ἐκκλησίας, μέ τήν ὁποία κάθε πιστός ἐκζητᾷ τό ἔλεος τοῦ Θεοῦ-Πατρός κατά τή θεία Λειτουργία, μετά τό μυστήριο τῆς Ἁγίας Ἀναφορᾶς καί πρὶν ἀπό τή μετοχή στά Τίμια Δῶρα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr